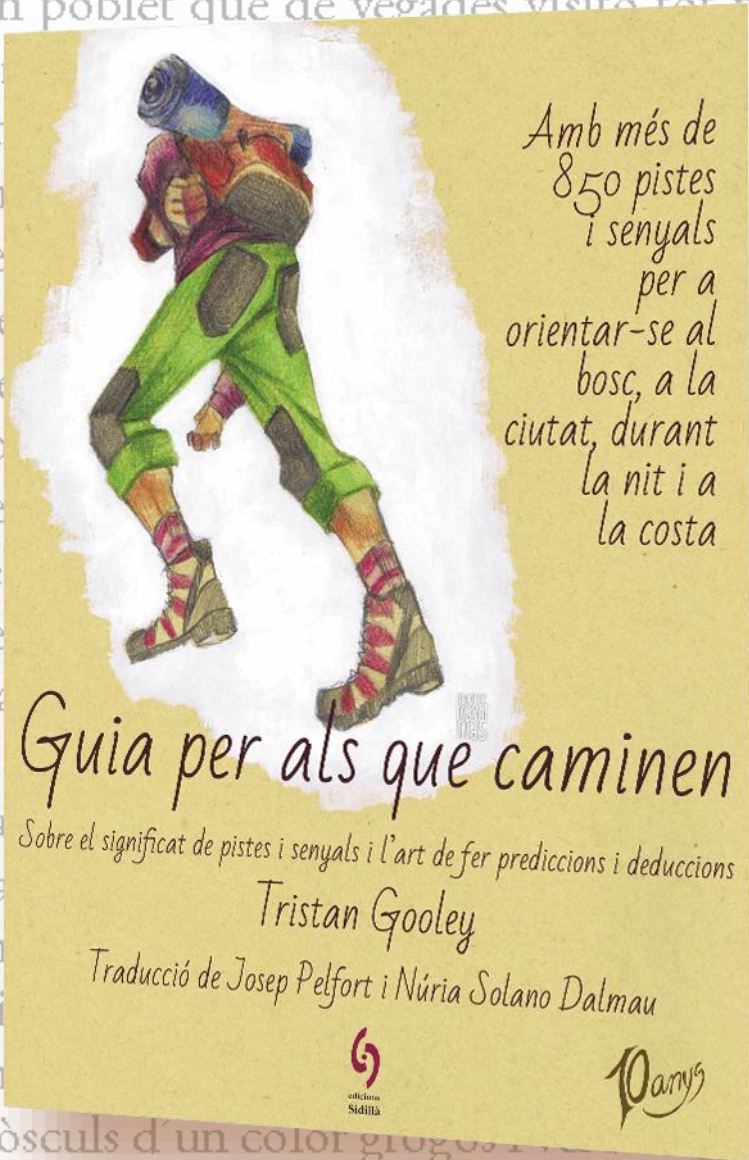

L'heura silvestre i el saüc comparteixen la seva passió pels fofats amb l'ortiga, però es probable que no les trobis tan fàcilment. Hi ha un poblet que de vegades visita tot passejant que es diu Houghton

mb els pobles antics, des. Un pot caquilòmetre un voral habitatges saüc. A les e-

«Un dels llibres sobre la natura més rics i gratificants que he llegit mai»

Camamilla silvestre, ortiga, saüc, fofat, etc. en català: espernallac, capellà, cordonet, botja de Sant Joan, etc.

James McConnachie, Sunday Times.

Guia per als que caminen

Sobre el significat de pistes i senyals i l'art de fer prediccions i deduccions

Tristan Gooley

Il·lustracions de **David Granato**

Traducció de **Josep Pelfort** i **Núria Solano Dalmau**

La guia més actual per descobrir tot allò que la terra, el sol, les estrelles, els arbres, els animals, el cel i els núvols et poden revelar, si saps què cal buscar.

Aquest llibre és el resultat de dues dècades d'experiència capdavantera en l'art de buscar senyals en la natura, i de sis anys d'ensenyament, recerca i escriptura dels nous coneixements. En cap altre llibre s'hi pot trobar una quantitat tan gran de pistes i senyals per als que caminen. A més de ser la guia més extensa de navegació natural, també conté pistes per preveure el temps, fer rutes pel bosc i caminades per la ciutat, passejades arran de costa i de nit, i moltes més observacions concretes i útils.

*«Qualsevol amant de la natura hauria de tenir, com a mínim,
un llibre de Tristan Gooley a la seva biblioteca»*

Jim Perry, *Great Outdoors Magazine*.

Tristan Gooley és escriptor, navegant i explorador. A partir dels seus viatges, xerrades i obres, ha capitanejat un renaixement en el singular art de la navegació natural. Ha liderat expedicions als cinc continents, s'ha llençat en paracaigudes des d'un edifici a Austràlia i ha estudiat els mètodes que fan servir per orientar-se, en terra ferma i al mar, les tribus de les regions més remotes de la terra. És l'única persona viva que ha travessat tot sol l'Atlàntic en vaixell i en avió.

Escriu per al *Sunday Times*, el *New York Times* i *The Wall Street Journal*, i ha col·laborat amb la BBC. És membre del Royal Institute of Navigation i de la Royal Geographical Society. En aquesta mateixa col·lecció trobareu el seu llibre *Com llegir l'aigua*.

«És una guia perfecta per començar a viure les teves pròpies aventures»

Ranulph Fiennes

edicions
Sidilà

Fragment de la introducció

Fa uns deu anys, jo caminava per una platja de la Bretanya per reposar una mica després d'haver fet un viatge esgotador. Una parella jove va sortir d'un hotel de luxe i va passar davant meu. Em vaig fixar en la roba que duïen, els pentinats i el llenguatge corporal, i em va fer l'efecte que eren europeus continentals. En vaig sentir unes quantes paraules, que em van confirmar que, concretament, eren italians.

La parella es va aturar quan la primera onada els va mullar els peus i va fer allò que acostuma a fer molta gent en aquest moment: van comprovar inconscientment que sabien on tenien les seves joies. Tots dos es van tocar la mà esquerra amb la dreta, i aquell gest va fer que els meus ulls observessin els anells de casats que duïen. No calia ser gaire espavilat, tenint en compte l'edat i l'aspecte luxós de l'hotel, per deduir que estaven gaudint de la seva lluna de mel.

El cas és que m'havia format una imatge limitada d'aquella parella en menys de deu segons, a través d'unes quantes tècniques bàsiques de deducció, que es poden identificar fàcilment gràcies a les nombroses històries de detectius que es basen en aquest model d'observació i pensament lògic. Aquests senzills processos mentals s'han guanyat el sobrenom de «holmesians», en honor al detectiu fictici que va exemplificar l'art d'analitzar les coses segons aquest patró.

Quan ja s'acabava el dia, vaig tornar a veure aquella parella. Havien fet una foguera a la platja. A través de les coses que vaig observar-hi, com ara els ocells, els líquens de la costa, els insectes, els núvols, el sol i la lluna, vaig calcular que la nostra estrella es pondria en uns quaranta minuts, que, al cap de poc, el cel es taparia, que no trigaria pas gaire a ploure i que la marea apagaria aquell petit foc mitja hora després del crepuscle.

Si la parella volia mirar els estels a la vora del foc, el seu pla no coincidia pas amb el que tenien el mar i el cel. Haurien de tocar el dos abans d'hora, cosa que, tenint en compte les circumstàncies nupcials, no crec que els suposés una gran tragèdia. Probablement, a un parell d'astrònoms els hauria sabut molt greu, però a una parella en lluna de mel els semblaria més aviat un inconvenient encisador.

Me'n vaig anar de la platja, i no puc explicar què va passar a la sorra aquella nit. El nostre poder de deducció té els seus límits, però arriba molt més lluny que no ens pensem. De fet, fem servir ben poc el nostre poder de deducció i predicció en el món natural, però ja veuràs que això canviarà ben aviat. [...]

Tristan Gooley

Guia per als que caminen. Sobre el significat de pistes i senyals i l'art de fer prediccions i deduccions

Tristan Gooley

Il·lustracions de **David Granato**

Traducció de **Josep Pelfort** i **Núria Solano Dalmau**

ISBN 978-84122240-3-0 || Pàgines: 380 || PVP 19,90 €

Edicions Sidilà